

особено въ собствени-те имена тѣ падежи сѣ довардиха, напр. Николу, брата, кумотому, човѣкотому, човѣкатого (въ Струга) *М. IV*. Това разделение по строга смислъ не ъ довардено *ib. VI*.

Довѣденикъ (*Микл. II. 248*). **Довѣдникъ** (*Цанковъ 163*) с. м. пасынокъ. **Довѣдница** с. ж. падчерица.

Доведѣ *м. св.* **Довѣждамъ** *м. дл.* 1) приведу, привожу. Вези-рятъ довелъ му тѣзи мома. *Х. I. 20*. Таквази една строга смѣтка ни довежда и до друго нѣщо. *Л. Д. 1876. 52*. 2) беру за мужъ. Млада стъ, байчо, невѣста, скоро стъ тукъ доведена. *Д. 25, 57—58*. „Хубава ли е, Петре ле?“—„Да видиш мори Калино, дважд по хубава от те-бе“.—Не гу доведуй, Петре ле, я кѣ гу нума отрую“. *Пс. 11—12, р. 171*. 3) отведу (*воду изъ реки*). Азъ доведохъ тихи Дунавъ Дано Дунав огъи гаси. *Д. 85, 10—11*. 4) приворожу. Вчера заранѣта въ нашата къща дойде една циганка и разказа ми, че Слава я е молила да ѝ на-прави магия и да ѝ доведе Драгана. *З. 84*.

Довѣденъ *пр. сводный (против. същи)*. А тѣзи двѣ дѣвойки тѣ ми същи сестры отъ кѣмъ баща-та, а отъ кѣмъ майка-та доведени. *Х. I. 175*.

Довѣзувамъ *м. дл.* довозываю, вышиваю. **Довѣзъ** *м. св.* довяжу, вышью. Сама останала лична Ангелина, Платно да тка-ить рѣкавъ да довезиѣтъ *М. 151*. И ми доткала и ми довезала. И ми заскитала въ гора зелена *ib. (ср. навезъ Ч. 96 и завезувамъ. В. 319)*.

Довѣка *нар. вѣчно*. Коп то баща напусти у дѣте то си нѣкое зло оставя му крѣвникъ и неприѣтель, кой то не само довѣка ще го срамоти мѣчи и убива нѣ ще го накарва и на найголѣмо зло доклѣ найсѣтнѣ ще му загуби и главѣ тѣ на найсрамотенъ начинѣ. *Л. Д. 1869 р. 105*. Нека стои довѣка православната русска земя (*на вѣчныя времена*). *Тб. 82*.

Довесѣлкъ *м. св.* догуляю. Народ-атъ обыча да ся довесели. (*Народъ любитъ догулять*). *Р. 78*.

Довѣцъ с. м. вдовецъ. *Ц. 163. см. вдовецъ.*

Довѣчера *нар.* къ вечеру. Дойдете довечяра на хлѣбъ. *Пк. 111*. Дуйди, либе, дувечѣрѣ. *Ч. 303*. „Дойди до вечера да ти дамъ писмата“. *З. 293*.

Довидѣ *м. св.* **Довиждамъ** *м. дл.* увижу, хорошо вижу. И ѣ (*Марковица*) зеде дулбѣа-та, И самъ Марко ѣ довиде. *М. 163*. Космитѣ отъ шавата му улѣтеха и очи му зеха да не довидѣтъ *Зк. 14*.